

veielse, hvad der skulle foretages med Hensyn til Sdioterne. Det er vitterligt, at der siden den Tid har været forhandlet derom. Det er Alle bekendt, at for et halvt Aar siden har jeg haant den Vre at fremsætte et Forslag til Lov i den Retning. Det er, som meget rigtig bemærket, 2 Maanedes siden, at denne Skrivelse er dateret, og det er over en Maaned siden, at Udvalgets Betænkning blev afgiven; men endnu er der ikke kommet et Ord om denne Sag til Ministeriet. Jeg vil haabe, det kan komme, og at Overdragelsen derefter virkelig kan tilbydes. Hvad vil saa Følgen være deraf? Maar Staten skal overtage Sdiotanstaten og drive den, saaledes som det synes paatænk af det ærede Mindretal, vil det være uafviselig nødvendigt at forsøge den med nye Bygninger. Det kan ikke være Andet; der maa bygges, hvormeget drifter jeg mig ikke til at sige; men ganske smaa kunne Udgifterne sikkert ikke blive. Altsaa, selv om det nu maatte lykkes at erhverve Sdiotanstaten paa Ballegaarden med dens tilhørende Grund, vil der blive Bygningsudgifter eensgang for alle af ikke ubetydeligt Omfang og en aarlig Udgift af mindst 200,000 Kr. Det er dog Noget, der forjener at komme under nøiere Overveielse, inden man giver sig ind paa at fremsætte Forslag om en saadan Sag, og det har derfor været min Opfattelse, at Pengespørgsmaalet ogsaa i dette Tilfælde havde sin Betydning, og at man maaske kunde forseile Maalet, hvis man ikke itide tog Hensyn dertil. — Hvad nu de Bemærkninger over Enkeltighederne angaar, som den ærede Ordfører for Mindretallet fremsatte, skal jeg kun dvæle ganske kort ved mindst, eftersom afskillige ere imødegaaede af den ærede Ordfører for Flertallet. Mindretallets Ordfører var saaledes befyndet for, at naar man havde opsagt Kapitalen og ikke vilde have Noget at gjøre med Foretagendet, skulde endnu de 15,000 Kr. blive staaende som aarlig Bevilling. Dersom den ærede Ordfører for Mindretallet vilde læse Lovforslaget igjennem og se, hvorledes det bliver, naar Flertallets Ændringer vedtages, saa tror jeg ikke, der er nogen Grund til Frygt i den Henseende. Der er jo Tale om Bemyndigelse for Ministeriet til at afflutte en Kontrakt, og skal denne tage Hensyn til Flertallets Forslag, vil der naturligvis ogsaa blive taget Hensyn til de 15,000 Kr. i Kontrakten, saa i den Henseende kan der ikke være nogen Befymning. Ganske i Overensstemmelse med det Foreliggende var heller ikke den Vro; som Mindretallets ærede Ordfører udtalte med Hensyn til § 4 og Brugen deraf; men ogsaa dette omtalte Flertallets Ordfører, og jeg skal derfor ikke dvæle derved. Den ærede Ordfører for Mindretallet antede dernæst over, at der ikke engang foreligger noget Rids af en saadan Bygning. Disse Rids af Bygninger ere vistnok moderne, men meget lidt nyttige og ofte meget skadelige; hidtil have de dog kun været fordrede, hvor Staten selv skulde bygge; men det

er mig ikke bekendt, at man har begjæret Rids ogsaa af Bygninger, Private skulle opføre. At der ikke foreligger engang et Rids, har imidlertid sin naturlige Grund deri, at der ikke har været Tale om eller kunnet være Tale om nogen bestemt Grund eller mere i det Enkelte gaaende Plan. Maaske det er en Feil, at en Plan til Ombygning har været oversendt Udvalget — jeg har sendt Udvalget alle Aktstykker, ikke ønskende at holde Noget tilbage —; thi det har maaske givet Forestilling om, at man mere bestemt, end Tilfældet er, havde knyttet sig til et bestemt Sted. Der er, som den ærede Ordfører for Flertallet sagde, Balg mellem tre Pladser, og det er ikke sandsynligt, at den vil blive valgt, der har givet Mindretallets ærede Ordfører adskillige Befymninger. Jeg tror derfor, man kan lade disse falde bort; i ethvert Tilfælde vil det være Ministeriets Sag at paase — og Ministeriet staar fuldstændig frit i Sagen — at det Lokale, der bliver indrettet, bliver tilfredsstillende. Efter Alt, hvad jeg er i Stand til at skjønne, vil den Sum, her forlanges, i alt Fald i det Væsentlige være tilstrækkelig til at tilvejebringe de fornødne Lokaler og Inventarium. — Dersom man altsaa nu følger Mindretallet, ser jeg ikke rettere, end at Sagen er studd ud i en aldeles ubestemmelig Fremtid. Er der Villie til og Dnske om at gaa videre i Foranstaltninger, end Lovforslaget fremsætter, saa indeholder jo allerede Flertallets Forslag en væsentlig Hjælp i saa Henseende, idet der forbeholdes Plads til senere Udvidelse. Vil man gaa videre i Retning af Opførelser enten for Pleie eller for at staffe flere Uformuende Plads, ja, saa kan man jo stille Ændringsforslag derom; jeg skal være meget villig til at komme imøde. Men det, som jeg dog vilde bede det ærede Thing om, er ikke at lægge en Sag af saa stor Betydning hen, uden at der gjøres Andet ved den end at give Anvisning paa en aldeles usikker Tjeemtid.

Bloug: Jeg skal ikke gjentage mine formelle Indvendinger fra første Behandling mod dette Lovudkast. Medens den ærede Minister begyndte sit Foredrag med at sige, at det var rettest at holde Sagen i det gamle, vante Spor, maa jeg gjøre opmærksom paa, at dette Lovforslag paa en vis Maade fører over i et nyt Spor. Hidtil har nemlig Bestyrelsen af HOSPITALER og ASYLER for Uhelbredelige ligget under Justitsministeriet; men nu lader det til, at den ærede Minister vil overtage denne Del af Statsstyrelsen foruden sin Omsorg for Undervisning og Kirke. Det har dog ikke saa Stort at sige; det er et Grensgeomraade — det skal indrømmes. Jeg erindrer vel, at et stort Hospital i Kjøbenhavn ligger under hans Bestyrelse, idet det ellers bestyrer sig selv, men er kommet under Kirke- og Undervisningsministeriet, fordi det benyttes til Oplærelse for vordende Læger. Men jeg tror,